

Проповед 202

Благодарност

Прочит: Второзаконие 8, 6 - 18

Скъпи братя и сестри,

Благодарност - какво означава това? Какво означава да благодариш? Дали само Денят на благодарността е времето, в което трябва да благодарим, или може би трябва да го правим по-често? Да благодарим можем и всеки ден, особено на Бога. За какво трябва да благодарим и защо трябва да сме благодарни? Ако се огледаме, ще разберем, че трябва да благодарим за много неща и то не само когато получим нещо материално, не само когато виждаме, че нивите ни са родили много, че има какво да сложим на масата, че ни е добре. Просто трябва да осъзнаем, че всичко, което имаме, е подарък и трябва да благодарим за всичко, което ни се дава и ни е дадено. Специалисти са установили, че да си благодарен е здравословно. Разбира се, ще кажете вие, нормално е за църквата да твърди такива неща. Обаче ние, християните, в никакъв случай нямаме монопол върху благодарността. Често можем да открием хора, които нямат нищо общо с църквата, дори и не познават Бога, но са много по-благодарни от хората, които идват от дълги години на църква. Въпросът, който трябва да си зададем, е: Благодарни ли сме или не? В едно списание за психология била публикувана статия на тема: Благодарността - естествено лечебно средство. В тази статия било записано, че хората, които са благодарни, страдат от много по-малко телесни болки, отколкото всяка друга група, когато имат тежки моменти в живота. В ситуации на стрес и кризи, качеството им на живот е много по-високо. В една друга статия, която е подготвена от два германски института, е записано, че хора, притежаващи способността да благодарят, се отличават съществено от хората от всяка друга група, намираща се около тях. Те имат много по-щастлив живот, поради факта, че са благодарни. Доказано е, че благодарните хора са в много по-голяма степен оптимисти, доволни от живота, страдат по-малко от депресии и разочарования, от агресивност или пристъпи на страх. Много често, казва изследването, благодарните хора са религиозни. Когато прочетох това си каза: Най-накрая, психологията успя да открие онова, което Библията твърди от няколко хиляди години: Благодарността променя човека и затова е добре да благодарим.

1. Ние, християните, имаме точно определен адрес, на който да изпращаме благодарността си. За нас, християните, е ясно на кого и за какво трябва да благодарим. Не е въпросът просто да благодарим, а на кого да благодарим. Както казахме по-рано, изследователите са установили, че ние, хората, трябва да благодарим и че това е добро, и че е често срещано явление при религиозните хора. Важно е да отбележим, че ние, християните, изпращаме благодарността си на точно определено място – при Бога. За някои неща можем да благодарим на хората, които са ни помагали, защото има такива хора, които ни помагат и се грижат за нас, но за всичко, от което зависи животът ни, не можем да благодарим на човек, защото то не зависи от хората - за въздуха и водата, за храната, за живота, за малките и големите неща, които получаваме незаслужено. Благодарността е само за Бога и тя трябва да се насочи само към Него - ние живеем от Неговата милост. Нашият текст днес ни води към благодарността.

2. Поглед, насочен към бъдещето. В началото на нашия пасаж, намираме описание на земята, която Бог е обещал на народа си. **“Защото Господ, твоят Бог, те завежда в добра земя, в земя, богата с водни потоци, с източници и дълбоки извори, които извираат в долини и планини; в земя, богата с жито, ечемик, лозя, смокини и нарове; в земя, богата с маслини и мед; в земя, където няма да ядеш хляб оскъдно и в която няма да си в нужда от нищо; в земя, чиито камъни са желязо и от чиито планини ще копаеш мед.”** Какво прекрасно описание! Бог ще даде на народа си всички тези хубави неща, неща, за които ние понякога можем само да си мечтаем. Всички неща, които са нужни, за да преживееш - хубава, богата и витаминозна храна, а освен това и такива метали като мед и желязо. И помислете, това са неща, които ние, ако поискаме и имаме достатъчно средства, можем да си купим днес във всеки супермаркет. Тогава обаче не е било чак толкова лесно да си ги набавиш. Искало е много добра земя, добри климатични условия. Въобще неща, които далеч не зависят от хората, а от някой друг, зависят от Бога. Бог обещава всичко, което би им се приискало, всичко от най-доброто. Мисля, че чувайки това, хората от народа на Израел започваха да мечтаят. Все пак те се намираха в пустинята, където набавянето на храна беше много трудно. Чувайки, те започваха да мечтаят за хубавото бъдеще, което им предстои. Обаче трябва внимателно да се вгледаме в текста и ще открием, че става въпрос за място, в което народът на Израел ще влезе в бъдеще. Думата бъдеще е ключова. Нещата, за които се говори, са част от едно бъдеще, което е предстоящо. Помислете за това, че народът на Израел дори не беше видял земята, за която Бог им обещаваха всички тези неща. Преди много години, едно друго поколение беше видяло плодовете на тази земя и се беше уплашило от хората, които живеяха там. Задачата на хората сега беше много по-сложна – те трябваше да повярват в нещо, което предстоеше. Те не бяха видели земята, в която щяха да влязат, стояха на входа към тази земя, не можеха да си представят как ще я завладеят, а Бог искаше те да живеят с виждане, че това, което ги очаква, е богата реколта и много благословения. Хората трябваше да се радват на това, което идва, не защото беше хубаво, не защото с радостта си щяха да приближат това, което щеше да се случи. Те трябваше да се радват и да благославят Господа, защото Той беше Този, Който даваше обещанието. Бог, Който даваше това обещание, е непроменим и щом обещае, изпълнява. Ако Бог ни е обещал това бъдеще, трябва да повярваме в него. Ние не се намираме в по-различна ситуация - понякога ни е трудно да си представим бъдещето в светли краски. И причината е точно там – ние не вярваме на Божиите обещания, а мерим това, което нямаме. Ако мерим живота си само с нещата, които не сме получили, то ние никога няма да бъдем задоволени, винаги ще има неща, които нямаме и които искаме да постигнем. Започнете да живеете живота си с поглед, насочен към бъдещето, и с очакване на всички добри неща, които Бог е приготвил за вас. Ако живеете с благодарност и поглед, който оценява нещата, които сте получили, тогава ще се научите да се наслаждавате на всичко, което Бог е приготвил за вас. Благодарността ще промени ежедневието ви и бъдещето ви, а и самите вас. Повярвайте в Божиите обещания и тогава, убеден съм, ще видите всички онези хубави неща, които Той обеща на народа си Израел, сега и още повече в Небесното царство, което ни очаква.

3. Какво да правим, когато получим всичко онова, което Бог ни е обещал. Мойсей рисува прекрасната картина, която ни дава тук, обаче не спира дотук. Той казва – когато това се случи, не всичко ще е толкова просто – може би животът ви ще се усложни, вместо да се улесни. Бог ще ви даде всичко: **“Ще ядеш и ще се наситиш, и ще благословиш Господа, твоя Бог, за добрата земя, която ти е дал.”** Бог казва – нахрани се до насита, обаче след като го сториш, си спомни, че фактът, че имаш достатъчно, за да се наядеш до насита, не се разбира от само себе си. Това не е нещо,

което е нормално и в реда на нещата. Фактът, че имаш достатъчно храна на масата и достатъчно вода, а и добро здраве и живот, не е нещо нормално - това е подарък. Затова Мойсей предупреждава - научете се да оценявате това, което Бог ви дава. Пратете благодарността си на точния адрес - насочете я към Този, Който дава всичко - и тогава целият ви живот ще изглежда по различен начин.

В обръщението си към народа Си Бог не пести и предупрежденията: **“Внимавай да не забравиш Господа, твоя Бог, и да не престъпиш заповедите Му, законите Му и наредбите Му, които днес ти предавам, да не би, като ядеш и се наситиш, и построиш добри къщи, и живееш в тях, и като се умножат говедата ти и овцете ти, и се умножат среброто ти и златото ти, и се умножи всичко, което имаш, тогава да се възгордее сърцето ти и да забравиш Господа, твоя Бог”** В очите ни не може да не се набие важното предупреждение: **да не забравим**. Никога не забравяй какво Бог е направил за теб. Пазете се да не би да забравите Божията милост. Ако забравите какво Бог е направил за вас, ще загубите посоката в живота си и ще тръгнете по различен път, пътя на гордостта и самодоволството. Откъде идва опасността да забравим – само от едно място, според Библията: от презадоволяването. В този пасаж ясно се казва – ако имаш достатъчно и се задоволиш, и вече не си в нужда, тогава има само една крачка до гордостта. Европа е добър пример за това. В годините след войната е имало толкова много хора, които са искали да следват Бога, че църквите не са ги побирали. В днешната действителност нещата далеч не стоят така. Всеки, който вече не е гладен и не е в нужда, реално е изправен пред тази опасност. Когато си доволен, ти не мислиш за нуждата, ти не се грижиш за когото и каквото и да било, мислиш само за прищевките си. Вижте колко нестабилен е човекът – само колко малко му трябва, за да забрави Източника на благата си. Ние живеем в тази реалност на хора, които са забравили откъде идват благата в този живот. Нашият свят не мисли за това, че ако Бог не беше милостив към нас, нямаше да имаме нищо. Може би следващият стих много пасва на това, което се случва днес: **“да не би да си кажеш: Моята мощ и силата на моята ръка ми спечелиха това богатство.”** Аз, сам аз направих всичко. В нашия свят думичката АЗ и производните от нея, мой, моя мое, придобиват все по-голямо значение. Гордостта е завладяла всичко, ние се подчиняваме и наслаждаваме само на нея. Ние сме господари на живота си и на този свят. Забравяме че Бог е този, който ни дава всичко и че трябва да Му се молим и да Му благодарим, както в лошите, така и в добрите дни. Забравяме, че Той е източникът на всичко, което имаме. Когато се наслаждавате на доброто, не забравяйте Този, Който ви е избавил от лошото състояние, в което сте били, не забравяйте че всичко което имате и всичко, което сте е от Бога. Не вие сте този който дикрува живота си, а Бог с голямата си милост.

4. Избор. Ние трябва да изберем – да забравим или да благодарим. Ако се научим да ценим всичко, което сме получили, тогава ще живеем благодарен живот. Не живот, концентриран около самите нас, а живот, насочен към Бога и към другите. За да се научим да ценим всичко онова, което получаваме, е необходимо да станем реалисти. Погледнете реално на живота си, оценете реално усилията си, вижте всичко онова, което можете да постигнете сами и всичко онова, което сте получили. Можете ли да накарате слънцето да грее или дъжда да вали? Можете ли да подредите независещите от вас обстоятелства така, че да бъдат във ваша полза? Ако не можете, тогава осъзнайте, че вашите усилия съдействат в съвсем малка степен на успеха в живота ви и че всичко друго е резултат на това, че Бог ни обича. Осъзнаете ли реалността, ще се изпълните с благодарност. Благодарете, защото Бог ви е дал всичко и вашите усилия са само малка част от Неговото дело. Не се гордейте, а благодарете. Повярвайте ми, тогава животът ви ще бъде изпълнен със смисъл и много по-качествен.

5. Как можем да благодарим? Това е ясно казано в 18 стих: **“А да помниш Господа, твоя Бог, защото Той е, Който ти дава сила да придобиеш богатство; за да утвърди завета, за който се е клел на бащите ти, както прави днес.”** Не забравяй! Никога не забравяй какво Бог е направил за теб. Помислете за това: народът на Израел не беше влязъл в обещаната земя и не беше получил нито едно от нещата, които очакваше да получи, а Бог ги предупреждаваше. Ако погледнем историята на Израел, ще установим, че до голяма степен проблемите на народа се дължаха именно на това – на кратката памет. Те забравяха много бързо кои са и Кой ги беше довел до това да са избраният народ. Затова и Мойсей, знаейки човешката природа, ги предупреждаваше: Никога не забравяйте какво Бог е направил за вас. Ако забравите, ще се възгордеете. Това важи с пълна сила за нашия свят и за хората, с които живеем – ние сме забравили за Божията милост и за всичко добро, което Той е направил за нас. Забравили сме, че Исус е умрял на кръста за нас. Забравили сме, че Той ни е избавил от греха, забравили сме за цената на вечния живот. Припомнете си за всичко, което Бог е направил, прави и ще прави за нас, и тогава ще бъдете благодарни. Бог да дава сила на всеки един от нас да живее с ясното съзнание за всичко, което е получил. Мислете за миналото, за бъдещето и живеете в настоящето. Бъдете благодарни заради голямата милост, с която Бог ни е обградил. Бог да бъде с нас. Бъдете благодарни. Амин.